

ШУМАДИНКА,

ЛИСТЪ ЗА

КНЪИЖИВНОСТЪ, ЗАБАВУ И НОВОСТИ.

Учредникъ и издатель Любомиръ П. Ненадовићъ.

ГЕЧ. V.

Овај листъ излази у Вторникъ и Четвртакъ на по табака, а у Суботу на табаку. Цѣна му е за три мѣс. 5, а за пола године 10. дванц. За огласе плаћа се одъ врсте 5 крајц. за трипутъ. № 102.

Претенъ господина Жарковића.

(Продужено)

5.

Нѣму се указаше башъ предъ носомъ мало више одъ едногъ педля далеко две ноге людске, кое су овај мирный травный предѣлъ пустошине. Признати морамо, да су то были мале и нѣжне две ноге. Господинъ Жарковићъ подиже главу горе, али му е ниско вишећий чаршавъ закланъ оно лице, чие су то ноге были.

Господинъ Жарковићъ, коме се нѣгово положенѣ допадало, лежао е на миру и изчекивао е, неће ли се ово ново появленѣ одъ нѣга удалити. Међутимъ онъ е сасвимъ безбрижно своимъ очима сматрао како изгледъ тако и обућу овы ногу. Онъ нађе да су то врло мале ноге, кое су обуvene у чарапе као снегъ беле и у папуче одъ финогъ црвеногъ сафяна. — Ножице ове нису могле никогъ другогъ быти, него или каквогъ дечка одъ дванаестъ до петнаестъ година, или какве девойке одъ петнаестъ до двадесетъ година. Ово последнѣ было бы за господина Жарковића најгоре. Онъ дође мало у забуну. Ђръ незнаѣше, чие ће быти овакве нѣжне ноге, почемъ му е познато было, да се у овомъ стародревномъ замку оваквы млада жителя налази?

У оваквимъ обстоятелствама може се опростити ладнокрвномъ филозофу, што га е любопытство мало мучило. Али и сама помысао, да то и какво женско быти може, задавала е господину Жарковићу неописанный стра. Онъ се рѣши, да се безъ инаймаѣгъ оклеваня изъ ове неприликѣ, докъ е јоштъ за времена изкобеля. Прстомъ одшкрину онъ высейћий чаршавъ, баца око тамо, и виде — сачувай Боже! — виде краичакъ кецель одъ црвенопругаста бежа, и порубъ сукнѣ одъ танногъ, шареногъ памучногъ платна.

Дкрѣући повуче онъ подрзльивый прстъ натрагъ. Иако се на свашто спремио быо, опетъ га е то яко узнемирило. Садъ првый путъ у свомъ животу лежао е

онъ кодъ ногу женскинѣ едне, коя е јоште, судећи по чарапама, ципелама, альниа и кецелья, спадала у класу нѣжны суштества.

Садъ му е само недостаао онај подсмевало, господинъ Любигратићъ са својомъ речитости, пакъ му онда небы требало горе куге.

У овомъ критичномъ положеню ваяло му е само смислити, да л' да се диже, или да остане на земљи лежѣћи, докъ се она неуклони. Устати са землѣ было бы на свакий начинъ унеколико опасно. Непозната лепотица, кадъ бы јой се непознать човекъ изненада указао, могла бы се препаста; у слѣдству тога бы господину Жарковићу на свакий начинъ требало одма о своемъ положеню, о новомъ познанству, и шта ти я знамъ, учтиво прозборити, извинити се, и одъ себе свако могуће подозренѣ на пробитачанъ начинъ одклонити. Али одкудъ нѣму сместа таквы мыслѣй и речѣй, коима бы се изговорити могао, а да што противу углаѣености не погрѣши? Свакий бы у свету человекъ то умео учинити боль, него нашъ господинъ Жарковићъ. — По чему онъ и заключи, да се съ места, на коме се налазио, и немиче, докле годъ то узможе быти, само како небы опаженъ быо.

Но пакостна судбина не е ни тимъ задовольна была. Изненада поче га у носу лагано голицати да кия, кое се голицанѣ свакогъ тренутка све веѣма умложаваше. Онъ е имао старый, здравый обычай, честито изъ свегъ срца кияти. А то бы садъ текъ наопако было. Свесилна природа, коя се угушити немогаше, навалила е силомъ да га изда. Ко јой се и могао противити? Али бы се сирота девойчица препала, кадъ бы онде близу нѣ человекъ, кога она досадъ ни смотрила не е, яко кинуо! Или у каквой бы неприликѣ быо господинъ Жарковићъ, кадъ бы онъ устао, и свое на предпоменутий начинъ извиниваѣ са страшнимъ кияѣмъ започео?

Међутимъ пакъ докъ е господинъ Жарковићъ са растећимъ страомъ свое очаятелно положенѣ у духу своме разлагао и нерѣшително очима за нѣжнимъ сафянскимъ папучама слѣдовао, догодіо се еданъ новъ и

чудесанъ случай, и то пре него што е нѣговъ раздраже-
ный носъ съ вѣянѣмъ ларму начинио.

(продужиће се)

ЗАЧНИЦИ.

(Руске пословице.)

За празну кесу нема панаѣура.

Кадъ има брашна лако се нађе вреѣа.

И онай, кои што одъ разбойника украде остае крад-
льиваць.

Ко нема стида, што му е до срамоте?

На сланину могу се уватити мишеви, али не лисице.

Коровъ нетреба сеяти, онъ расте и самъ.

Собствена е постеля найтоплиа.

Шарено псето нѣ Тигаръ.

Еданъ вратъ скръати много е опаснѣ него две ноге.

Болъ е иѣи го него у украденой свили.

И коприва има свой цвѣтъ, али се одма по нѣму
познае съ каквогъ е стабла.

ДОМАЊЕ и СТРАНЕ НОВОСТИ.

СРБИЈА.

По гласу „Званичны новина“ произведенъ е Коман-
диръ I. роте II. баталіона, Капетанъ Милосавъ Јоксићъ
у чинъ Мајора, Поручикъ Артилѣрійскій Коста Ненадо-
вићъ, и Поручикъ пѣшачкій Петаръ Радойловићъ у чинъ
Штабе-капетана, а Подпоручикъ пѣхоте Груя Мишко-
вићъ у чинъ Поручика. Къ томе постављѣнъ е Палеж-
кій Поштаръ Јованъ Паунковићъ за Поштара Рачавск.
а привремен. Поштаръ Пожарев. II. класе Живота Пе-
тровићъ постављѣнъ е за дѣйствителногъ.

— Г. А. Јовановићъ, Литографъ и издатель „Срб-
ски Споменика дошао е ономадъ у Београдъ.

ТУРСКА.

Найновѣ вѣсти изъ Цариграда преко Марсеља до-
пиру до 24. Септембра, и доносе намъ слѣдуюће :

У Цариграду яко се разносе гласови о предстое-
ћој промѣни министерства.

Финансіална друштва, коя су молила, да имъ се да-
ду привилегіе за основанъ банке, мораѣду свое предло-
ге поднети до 29. Септембра.

На арнаутской граници влада засадъ миръ.

У Галацу стануе садъ само еданъ батальонъ ау-
стријске посадне войске.

Сулинска светлеѣа кула веѣъ е почела свое дѣй-
ствованъ. Аустријанци узимаю одъ своју лаѣа, кое Дуна-
вомъ плове, неку таксу.

ФРАНЦУСКА.

У Паризу 30. Септембра.

„Монитеръ Алжеріенъ“ явля, да е експедиція проти-
ву Мале Кабиліе наиболѣимъ успѣхомъ увенчана. По-
сле побѣдоносны боева одъ 16. 17. и 18. Септембра до-
лазе са своју страна поглавари тамошнѣи племена, да
изяве свою покорность и оданость французскомъ вой-
сковоѣи. И по томе се у Алциру надаю, да ће збогъ овы по-
вольны резултата намишлѣный за идуче пролеће великій
войничкій походъ быти излишанъ.

— Рускій ѣенераль грофъ Бенкендорфъ, кои, као
што е познато, иде у Мадридъ, прислѣо е веѣъ у Ба-
ионъ на граници шпанской.

— У Паризу произвела е една прокламація „одбора
паризкогъ народа и ѣака“ велико узбуѣенъ. Потврѣва
се, да се у той прокламація живо заузимаю за незави-
симость Италие. Кажу, да е слогъ врло опоръ и оштаръ
и да дише бунтовнимъ духомъ.

— Жительство вароши Лиона приумложило се за
последнѣи петъ година са 34.227 душа, и тако брои садъ
Лионъ 292.721 жителя.

— У Бресту довршена е нова линейна лаѣа „Емпе-
риалъ.“

Источна Индія.

У Бомбаю 19. Августа.

Ратна спреманя противу Персіе живо се продужа-
ваю, како бы се експедиція одма, чимъ стигне коначна
заповѣсть изъ Лондона, вренути могла у персіейскій мор-
скій заливъ. Кадъ ће та заповѣсть изъ Лондона стиѣи,
то се извѣстно казати не може, но уобште се мысли, да
ће найдалъ до 8. Октобра доѣи, у коме ће се случаю
флота вренути изъ Бомбая друге половине Октобра ме-
сеца.

Далъ поединности о овой експедиціи познате су у
Лондону болъ него у восточной Индіи, будуѣи е Персія
уговоръ, кои е насилнымъ освоенѣмъ Херата нарушенъ,
заклучила са централнимъ правительствомъ енглескимъ,
а не енглескомъ восточно-индіейскомъ компаніомъ; и по
томе ће самъ лондонскій кабинетъ непосредно управля-
ти овимъ ратомъ.

Да ће пакъ зацѣло до рата доѣи, о томе сведочи
та околность, што се ратна спреманя одъ стране Енгле-
за у найвеѣој тишини и управо реѣи тайности продужа-
ваю. Кадъ бы Енглеска хтѣла персіейско правитель-
ство само да заплаши, онда правительство енглекко не-
бы пропустило, да величину и огромность овы спреманя
по свима новинама разтруби и увелича, тако, да бы се
и у Техерану довольно чути могло.

Но персіейска е воена сила сувѣше знатна, да бы се
Персія и заплашити дала голымъ само претняма и викомъ.
Шахъ персіейскій има войску одъ 80.000 по европскомъ
начину опремлѣны правилны пѣшака; нѣгова е каваль-
рїя безбройна и изредна, премда дивля и неправилна, и

издржава се сама, а артиљерија е у свакомъ обзирѹ валанна.

При свемъ томъ мысле Енглези у источнои Инди, да рать у унутрашности Персіе неће задуго трајти; они сирѣчь мысле, да ће њіова војска освоити Буширь и Курракъ, и да ће затимъ Персіа одма попустити.

Политичкій Прегледъ.

У Бечу 2. Октября.

Пытанъ неапольско быаше већъ мало легло, и дадо надежде, да ће се моћи дипломатскимъ путемъ свршити. — а садъ нажданпуть чуе се са своју страна, да е оно опетъ узело озбиљни изгледъ.

Одъ неколико дана сирѣчь разноси се већъ гласъ, да су посланици западни сила у Неаполю добибли налогъ, да се оданде у отечество врате. Данасъ се ова вѣсть сматра већъ као стваръ извѣстна, и премда се потврђуе, да до данасъ до подне ніе јоштъ стигла отоме бечкомъ кабинету званична депеша, то се ипакъ о истинитости тогаразнешеногъ гласа већъ нико више не сумња.

По томе миролюбиве вѣсти, које су намъ последњи дана „Ендепандансъ“ и јоштъ неки други листови доносили, нису башъ врло основане. Западне силе сирѣчь нису одъ војничке флотске демонстраціе противъ Неаполя одустале. Француска и Енглеска придржавају се у томе питању истоветне политике.

Но при томе нетреба изгубити изъ вида, да одзивану францускогъ и енглескогъ посланика ніе непосредно послѣдовао долазакъ западне флоте у неапольскій заливъ.

Флота неће засадъ тамо никако ни отићи, него ће енглеска становати у Малти, а француска у Тулону; где ће оне стајти спремне за сваки случај.

Овомъ одзивану посланика западни сила изъ Неаполя слѣдоваће по свой прилици подуже време нерадињ и суморне тишине. Западне силе зацѣло су раде дати краљу Фердинанду времена, да се промисли, и ако е могуће, да се лепимъ начиномъ съ њима поравна.

Већъ одъ подужегъ времена почели смо мы пазливо пропраћати савъ течай неапольске размирице са западнимъ силама, и то не башъ збогъ тога, што бы се то насъ башъ непосредно тицало, него единствено збогъ обште млоговажности тога питања, а нарочито збогъ непередвидимы слѣдства.

Садашња политичка система европски држава хужожествено е склоплѣна, и ніе основана на понятіама и тежњама самы народа; и по томе подобна е едномъ вѣшту склоплѣномъ своду, изъ когъ ако се само една цигла извади, цѣо се сводъ срушити може.

И зато мы никако неможемо пропустити да не престано пропраћамо, течай неапольскогъ питања, и то баръ у главномъ.

Између безбројны чланака и најразновидни сматрања своју европски листова навешћемо мы дакле као најновіе слѣдујуће:

Изъ Париза являю подъ 2. Октябремъ „Келнише цайтунгу“ телеграфскимъ путемъ слѣдујуће: Изъ поузданогъ извора дознае се, да су посланици французскій и енглескій изъ Неаполя одазвани, и да ће флота западни сила јоштъ данасъ (2. Октября) кренути се за у неапольскій морскій заливъ. Маркизь Антонини, неапольскій посланикъ при французскомъ двору, отићи ће изъ Париза у Брисель.

Бечка „Преса“ одговара на ову депешу слѣдујуће:

„Да е ова депеша тако поуздана, то бы о томе зацѣло стигла званична депеша и другимъ путемъ у Бечъ. Будући пакъ никакве званичне депеше немамо, а и берза париска нимамо ніе посрнула, то е сва прилика, да е ова вѣсть преухитрена.“

А „Ендепандансъ белж“-у являю о неапольскомъ питању слѣдујуће:

Француско е правительство управило на свога посланика у Неаполю, г. Бреніе-а депеше, које га опуномоћавају, да се одма крене изъ Неаполя, ако и последня њгова представлѣња и савѣти буду безуспѣшни. Г. Солъ, кои е ове депеше французскомъ посланику донео, донео е уедно, као што се говори, и последня та наставлѣња.

И у самомъ Паризу мысли се, да одазвану посланика западни сила изъ Неаполя немора непосредно слѣдовати долазакъ флоте, но тамо се страше, да ће лако моћи наступити такови догађаји, кои ће одлазакъ флоте у Неаполь необходимо нуждимъ учинити. Ако то естъ прекидану дипломатски одношај послѣдую у Неаполю какови немири, онда бы западне флоте неизбѣжно отићи морале у Неаполь поради заклона свои тамо живећи поданика. Найпосле, вели „Ендепандансъ“: ако краљ Фердинандъ неопусти, онда ће „Монитеръ“ све и сву преписку између неапольскогъ кабинета и западни сила явности предати.

„Журналь де деба“ тврдо се држи свога казиваня да ће флоте отићи у Неаполь; а исто тако и „Дайльи Нюсъ“, кои вели:

„По најновимъ и најпоузданимъ вѣстима изъ Неаполя краљ се Фердинандъ тврдо рѣшио, да ни најманъ западнимъ силама неопусти. И тако ће одлазакъ флоте енглеске безъ сумњ слѣдовати, којой ће се и француска флота придружити, премда съ узтезанѣмъ и некомъ зебњомъ.“ — Вѣсть пакъ, да ће се у Паризу саставити скоримъ еданъ конгресъ, држи „Дайльи Нюсъ“ за измышльотину бечки листа.

Изъ своју овы кратки и неподударајући се вѣстий види се, да су западне силе доста нерѣшителне, и да се нарочито Француска затеже учинити овай одсуданъ коракъ, којега одговорность она врло нерадо на себе примити жели.

ТЕЛЕГРАФСКЕ ДЕПЕШЕ.

У Берлину 5. Октября.

„Прайскомъ кореспонденцу“ пишу изъ Яна подъ 26. Септембромъ слѣдујуће:

„Рускій комисаръ за разправу бесарабске границе приспѣо е у Камѣшъ; а и остали комисари отићи ће тамо, и чекаће у Кишенѣву рѣшенѣ париски конференціи о спорнымъ точкама овогъ питаня, па чимъ ово рѣшенѣ приспѣ, одма ће се приступити къ повлаченю пограничне линіе.

У Палерму (на острову Сициліи, кои принадлеже Неапольской) 26. Септембра.

На цѣломъ острову влада највећий миръ. — Берба е добро испала.

У Паризу 4. Октобра.

Јвля се изъ поуздане руке, да фразцуска флота у Тулону текъ што се нив кренула за Неаполь, почемъ е најпре стигла телеграфска депеша изъ Аячія одъ 2. Октобра, да се адмиралъ Дундаъ са енглескомъ флотомъ оданде већ кренуо.

У Паризу 5. Октобра.

Генералъ Гоаіонъ наименованъ е за команданта францускогъ посадногъ корпуса у Риму.

— Братъ вице-краля египетскогъ представљивъ е цару Наполеону.

О Г Л А С И.

Некій данъ нађенъ е еданъ златанъ ланацъ одъ сата. Ко га е изгубіо, нека се јави у трговани Дуке Пешике и сынова.

ПЛАЦЪ И ДУЂАНИ НА ПРОДАЮ.

Долуподписаный продаемъ изъ слободне руке мой на Теразиі наодећий се плацъ, на коме три дуђана съ лица са три собе за истима, постое; притомъ има у авліи едина соба съ куйномъ и два подрума помала, едина шупа прилично велика и бунаръ. Поменутый плацъ наоди се до кафане г. Милутина Петровића пензионираногъ Совѣтника, звану Јосифова кафана. (2—3)

ДИМИТРИЈ Ђ. ГЛАВИНИЊЪ.

ДВА ДУЂАНА

са по едномъ уза свакий собомъ, има за издаванъ у кући Господина Попечителя Стефана Марковића. Ко бы кон одъ Митровадне желіо узети, нека му се погодбе ради пріавити изволи.

Магаза и дуђани подъ кирію.

У кући кодъ „Кралаъ вѣћа Марка“ близу мале пјаче има на горњемъ фронту два дуђана и на долњемъ една магази за издаванъ подъ кирію.

СИМЕОНЪ ВЕСОВИЊЪ.

КУЊА СЪ ПЛАЦЕМЪ.

Симе Момировића Ђурчиѣ оvd. постоћа на врачару, на крагуевачкомъ друму, продаваће се на јавној лицитацији 18. 19. и 20. Октобра. Плацъ има на 700 квадратны фатій и засађенъ е лепомъ родећомъ лозомъ и воћемъ. (2—3)

ЛЕБЪ СЪ КРОМПИРИМА.

Подписаный обзванюемъ почитаемомъ публикуму, да ће одъ 11. тек. мес. Октобра отворити овде пекарницу, у којој се може добыти по најновиемъ вкусу умешеный црны и белый лебъ и земичке съ кромпирима, а къ томе и мрсне кифле съ путеромъ, и господске кифле съ млекомъ и безъ млека.

У Београду 3. Окт. 1856.

СТЕФАНЪ ЛАЗРЕВИЊЪ

Пекаръ спрону г. Куманудине куће.

(3—3) Подписаный имамъ на продаю сто илада ока округна и извѣна, добра стара кукуруза, и могу поставити поредъ воде на обали гди коме потребно буде. Купци нека се цене ради изволе на мене у Панчево обратити устмено или писмено.

ДИМИТРИЈ СТЕФАНОВИЊЪ
иначе СУБАШИЊЪ.

(1—3) Подписаный препоручуе се како оварошкой публики тако и са стране, да има врло лепе гласираны, викледерски и каследерски штифлетна, кое е овы дана изъ Беча добыо, и то врло вѣтиномъ ценомъ. Осимъ тога има врло изредна викса, какова овде слабо гди има.

ПАВЛЕ ЈОВАНОВИЊЪ
шустеръ на варошь-капи.

Стецишта се отвараю:

1. При Суду Окр. Валѣвскогъ надъ масомъ поч. Антонія Мишковића изъ Кадине Луке, 20. октобра.

2. При Суду Окр. Чачанск. а) надъ иманѣмъ поч. Ђорђа Симоновића изъ Ратара, до 15. Окт.; б) надъ иманѣмъ поч. Јованке, кћери поч. Младена Мачара изъ Жаочана, до 22. Окт.

3. При Суду Окр. Валѣв. надъ иманѣмъ презадуженогъ Ђорђа Стояновића бакалина, Валѣв. 25. Окт.

4. При Суду Окр. Ужичк. а) надъ масомъ поч. Спасоя Милошевића изъ донѣ Добринѣ, до 15. Окт.; б) надъ иманѣмъ поч. Јована Ђвтића изъ Ужича, до 15. Окт.; в) надъ иманѣмъ презадуженогъ Обрада Ристовића изъ Рогу, до 17. Окт.

5. При Суду Окр. Пожарев. надъ иманѣмъ поч. Цветка Димитријевића изъ Видина а у Пожаревцу умршегъ, до 27. Новембра.

6. При Суду Окр. Краинск. надъ иманѣмъ поч. Николе Милосављивића изъ Уроваца, до 27. Октобра.

7. При Суду Окр. Шабач. надъ иманѣмъ Томе Бабића изъ Шабца, до 20. Октобра.

Продаваће се на лицитацији:

2. У Рошанству, Окр. Ужичк. добра Видоя, Филипа, Ђлесія и Василија Радибратовића, 21. 22. и 23. Октобра.

3. У Кораћници, Окр. Београдск. еданъ забранъ Саве Симића. 20. 21. и 22. Октобра.

4. У Брестовику, Окр. Београд. различна непокр. добра Милована Ковачића, 21. 22. и 23. Октобра.

4. У Београду а) кућа съ плацемъ поч. Николе Станковића, дунђерина, (спрамъ Томе Стояновића, шнайфера), 22. 23. и 24. Октобра.; б) кућа съ плацемъ у чаршии фишенкпійской, Марка Ђорђевића кафеѣи, 15. 16. и 17. Окт.